

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/125/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913206145
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Topoľančík
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2014:5913206145.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok samosudcom JUDr. Vladimírom Topoľančíkom v právnej veci navrhovateľa: CEE COLLECT FUND 1 LTD, so sídlom Agiou Nikolaou 67-69, 1st floor, Flat/Office 103, Egkomi, 2408, Nikózia, Cyprus, právne zastúpeného: Advokátska kancelária Gallo s.r.o., so sídlom Jilemnického č. 30, 036 01 Martin, IČO: 36715352 proti odporkyňi: Y. H., nar. XX.X.XXXX, bytom H. č. XXXX/X, XXX XX C., štátna občianka SR, v konaní zastúpená opatrovníčkou R. L., pracovníčkou Okresného súdu Ružomberok, v konaní o zaplatenie sumy 408,51 eur s prísl., takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi sumu 408,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 408,51 eur od 21.01.2011 až do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

Navrhovateľovi sa priznáva náhrada trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 24,-eur, a z trov právneho zastúpenia vo výške 90,43 eur, ktoré mu je odporkyňa povinná zaplatiť k rukám právneho zástupcu navrhovateľa, Advokátska kancelária Gallo s.r.o., a to do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.07.2013 sa navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhal, aby súd uložil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 408,51 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 408,51 eur od 21.01.2011 až do zaplatenia a súčasne, aby mu nahradila trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania a z trov právneho zastúpenia.

Po skutkovej a právnej stránke navrhovateľ návrh na začatie konania odôvodnil tým, že dňa 18.01.2008 uzatvorila odporkyňa so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ďalej len „VÚB, a.s.“ zmluvu, na základe ktorej sa VÚB, a.s. ako pôvodný veriteľ zaviazal poskytnúť odporkyňi spotrebný úver vo výške 690,43 eur, pričom tento úver bol odporkyňi spoločnosťou VÚB, a.s. poskytnutý dňa 15.02.2008, a to bezhotovostným prevodom. Odporkyňa podpisom predmetnej zmluvy vyslovila súhlas so Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť predmetnej zmluvy. Odporkyňa sa Zmluvou o úvere zaviazala úver vrátiť späť za podmienok a v lehote uvedenej v zmluve, pričom súčasne sa zaviazala pôvodnému veriteľovi uhradiť riadne úroky vo výške a za podmienok v nej dohodnutých, ako aj poplatok za správu úveru vo výške a v lehote v zmluve uvedenej. Spoločnosť VÚB, a.s. svoj záväzok, ktorý jej vyplýval z predmetnej úverovej zmluvy splnila riadne a včas, t.j. odporkyňi bol poskytnutý úver v dohodnutej výške a v dohodnutom termíne. Nakoľko odporkyňa svoj záväzok zo zmluvy o úvere v dohodnutých splátkach spoločnosti VÚB, a.s. nesplnila riadne a včas, navrhovateľ písomne vyzval odporkyňu na splnenie neuhradenej splatnej splátky. Ku dňu 20.08.2012 spoločnosť VÚB, a.s. evidovala voči odporkyňi pohľadávku vo výške 408,51

eur. Následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi spoločnosťou VÚB, a.s. a navrhovateľom ako novým veriteľom zo dňa 20.08.2012, došlo k postúpeniu pohľadávky pôvodného veriteľa voči odporkyňi na navrhovateľa. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa neplnila svojej povinnosti zo zmluvy o úvere, navrhovateľ eviduje voči odporkyňi pohľadávku vo výške istiny, a to v celkovej výške 408,51 eur.

Písomným podaním zo dňa 31.12.2013, doručeným tunajšiemu súdu dňa 07.01.2014, navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu doplnil návrh na začatie konania, pričom poukázal na to, že spoločnosť VÚB, a.s. poskytla odporkyňi úver v celkovej výške 20.800,-Sk (t.j. 690,43 eur), a to bezhotovostným prevodom, o čom navrhovateľ predložil súdu potvrdenie o čerpaní úveru odporkyňou označenom ako „Prehľad histórie transakcií na úverovom účte“. Odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnutý úver v dohodnutých mesačných splátkach riadne a včas vo výške 779,65 Sk (25,88 eur), a to konkrétne v 35-tich splátkach, pričom dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.03.2008 a dátum poslednej splátky bol dohodnutý na deň 20.01.2011. Do dňa podania návrhu na začatie konania odporkyňa uhradila navrhovateľovi na istine sumu 281,92 eur, čo vyplýva z prehľadu histórie transakcií na úverovom účte. Zmluvou o postúpení pohľadávky postúpila spoločnosť VÚB, a.s. navrhovateľovi pohľadávku v celkovej výške 923,90 eur, pričom navrhovateľ si v súdnej veci uplatňuje iba nárok na zaplatenie zostatku nesplatennej istiny vo výške 408,51 eur, pričom táto suma predstavuje rozdiel výšky poskytnutého úveru, t.j. 690,43 eur a na istine uhradených splátok vo výške 281,92 eur. Navrhovateľ si v súdnej veci voči odporkyňi neuplatnil žiadne úroky, poplatky, či zmluvné pokuty.

Dňa 05.08.2013 vydal tunajší súd vo veci platobný rozkaz č.k. 8Ro/650/2013-43, ktorý bol z dôvodu, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť odporkyňi do vlastných rúk uznesením tunajšieho súdu č.k. 8Ro/650/2013-51 zo dňa 11.09.2013 (predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 02.10.2013) zrušený, a súd vo veci nariadil pojednávanie.

Vzhľadom k tomu, že si odporkyňa na adrese trvalého pobytu nepreberala zásielky a iný jej pobyt sa súdu nepodarilo zistiť, a taktiež sa súdu nepodarilo zistiť inú vhodnú osobu na ustanovenie za opatrovníka, ustanovil jej uznesením č.k. 9C/125/2013-64 zo dňa 17.12.2013 (predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 08.01.2014) za opatrovníka Janku Silovú, pracovníčku tunajšieho súdu.

V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili, ako aj v neprítomnosti opatrovníčky odporkyne, ktorá mala doručenie predvolania na pojednávanie riadne a včas vykázané, a ktorá svoju neúčasť na pojednávaní neospravedlnila.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dokladmi obsiahnutými v súdnom spise, a to fotokópiou Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenou dňa 14.08.2012 medzi spoločnosťou VÚB, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, fotokópiou Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru zo dňa 18.01.2008, fotokópiou Všeobecných obchodných podmienok VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom účinných od 01.01.2008, fotokópiou Prehľadu histórie transakcií na úverovom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, fotokópiou Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 23.08.2012, ako aj fotokópiou Výzvy k úhrade dlžnej sumy zo dňa 23.08.2012.

Vzhľadom k tomu, že pohľadávka vyplývajúca z právneho vzťahu, ktorý vznikol na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebného úveru č. 1817LCL08150208 zo dňa 18.01.2008, bola na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.08.2012 postúpená zo strany pôvodného veriteľa, t.j. spoločnosti VÚB, a.s. na navrhovateľa, ktorý je zahraničnou obchodnou spoločnosťou (konkrétne obchodnou spoločnosťou zriadenou v Cyperskej republike), a teda predmetný právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou je vzťahom s cudzím prvkom, súd sa na prvom mieste zaoberal otázkou právomoci súdov SR na prejednanie a rozhodnutie v súdnej veci. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa je v predmetnom právnom vzťahu spotrebiteľom súd dospel k záveru, že právomoc súdov SR je daná v zmysle čl. 15, bod 1 písm. b) a čl. 16, bod 2 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, keď v zmysle čl. 15 bod 1 písm. b) predmetného nariadenia vo veciach týkajúcich sa zmluvy uzavretej spotrebiteľom na účely, ktoré nie je možné považovať za súčasť jeho podnikania alebo povolania, sa právomoc určí podľa tohto oddielu, pričom nie sú dotknuté ustanovenia čl. 4 a čl. 5 bod 5, ak ide o zmluvu o úvere splatnú v splátkach, alebo zmluvu o akejkoľvek

inej forme úveru, ktorým sa má financovať predaj tovaru a v zmysle čl. 16 bod 2 predmetného nariadenia, podľa ktorého druhý účastník zmluvy môže žalovať spotrebiteľa len na súdoch členského štátu, v ktorom má spotrebiteľ bydlisko. Vzhľadom k tomu, že právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí spotrebného úveru bol založený medzi pôvodným veriteľom VÚB, a.s. a dlžníčkou, t.j. odporkyňou, a tento pôvodný vzťah nevykazuje náležitosti právneho vzťahu s cudzím prvkom, predmetný právny vzťah je potrebné posúdiť v zmysle právneho poriadku Slovenskej republiky.

Na základe vyššie uvedených skutočností, súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

dňa 18.01.2008 uzatvoril právny predchodca navrhovateľa, t.j. spoločnosť VÚB, a.s. v právnom postavení veriteľa s odporkyňou v právnom postavení dlžníka, Zmluvu o poskytnutí spotrebného úveru podľa § 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru odporkyni vo výške 20.800,-Sk za účelom splatenia zostatku pôvodného úveru (ďalej len „Zmluva o úvere“). Súčasťou zmluvy o úvere sú Všeobecné obchodné podmienky VÚB, a.s. na poskytovanie spotrebných úverov fyzickým osobám - občanom, účinné od 01.01.2008. Predmetný úver sa odporkyňa zaviazala splatiť v 35-tich anuitných splátkach po 779,65 Sk s tým, že dátum prvej splátky bol dohodnutý na deň 20.03.2008 a dátum poslednej splátky na deň 20.01.2011. V zmysle predmetnej zmluvy o úvere sa účastníci zmluvy dohodli, že vyčerpaný a nesplatený úver bude úročený ročnou úrokovou sadzbou 18,90 %, pričom ročná percentuálna miera nákladov bola určená na 26,81 %, celkové náklady dlžníka v súvislosti s predmetným úverom predstavovali výšku 29.212,75 Sk a výška úrokov s poplatkami predstavovala sumu 8.412,75 Sk. V predmetnej zmluve sa právny predchodca navrhovateľa spoločnosť VÚB a.s. a odporkyňa súčasne dohodli na poplatku za vedenie úverového účtu vo výške 55,-Sk mesačne, poplatku za prvú upomienku vo výške 200,-Sk, poplatku za každú ďalšiu upomienku 1.000,-Sk a poplatku za zmenu zmluvných podmienok vo výške 1.000,-Sk. Z prehľadu histórie transakcií na úverovom účte odporkyne mal súd preukázané, že odporkyňa titulom splátok predmetného úveru zaplatila právnemu predchodcovi navrhovateľa, t.j. spoločnosti VÚB, a.s. celkovo sumu 281,92 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 14.08.2012 postúpila spoločnosť VÚB, a.s. v právnom postavení postupcu na navrhovateľa v právnom postavení postupníka pohľadávku založenú na základe predmetnej zmluvy o úvere. Napriek tomu, že postúpená pohľadávka predstavovala celkovo výšku 923,90 eur, pričom táto pohľadávka pozostávala z neuhradenej istiny vo výške 408,51 eur, zmluvných úrokov vo výške 274,77 eur, úroku z omeškania vo výške 72,52 a poplatku vo výške 168,-eur, sa navrhovateľ v súdnej veci domáhal zaplataenia neuhradenej istiny vo výške 408,51 eur, ktorú mu odporkyňa neuhradila.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho časti (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

Podľa § 340 ods. 1 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný záväzok splniť v čase určenom v zmluve.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení podľa spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom do 31.12.2008, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.07.2008, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platný ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere zverejnenú podľa § 7a ods. 2.

Podľa § 4 ods. 3 písm. b) druhá veta zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom do 31.07.2008, ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa ods. 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11.06.2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2) neustanovuje inak.

Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31.01.2013 aj na dobu omeškania po 31.01.2013.

S poukazom na vyššie uvedené skutkové zistenia súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere je zmluvou uzavretou podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., pričom podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je svojím charakterom typovou zmluvou na predtlačenom formulári obsahujúcom zmluvné podmienky, ktorých obsah odporkyňa ako spotrebiteľ nemohla pri jej uzatvorení ovplyvniť. Na predmetný zmluvný vzťah je preto potrebné aplikovať všetky ustanovenia právnych predpisov obsahujúcich ochranu spotrebiteľa. Uvedený záver možno jednoznačne vyvodiť z účelu a poslania tzv. spotrebiteľského práva, ktoré je založené na základnom postuláte, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to bez ohľadu na okolnosti, za ktorých dochádza k vzniku zmluvných vzťahov medzi týmito subjektmi, ako aj s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť, lepšiu znalosť práva a lepšiu dostupnosť právnych služieb na strane dodávateľa. V neposlednom rade je nerovné postavenie medzi týmito subjektmi dané aj možnosťou dodávateľa stanovovať zmluvné podmienky jednostranne, cestou formulárových zmlúv. Keď potom v súdnej veci odporkyňa ako spotrebiteľ prijala od právneho predchodcu navrhovateľa ako dodávateľa (subjektu profesionálne pôsobiaceho na finančnom trhu) na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere finančnú službu, vznikol medzi nimi právny vzťah podliehajúci ochrane tzv. spotrebiteľského práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, že predmetná zmluva je zmluvou o úvere, ktorá je podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka tzv. absolútnym obchodom. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva o úvere je spotrebiteľskou zmluvou, pričom už zo samotného záhlavia predmetnej zmluvy vyplýva, že je uzatvorená v zmysle zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, má predmetná zmluva obsahovať všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle predmetného zákona. Po preskúmaní obsahu predmetnej zmluvy však súd zistil, že predmetná zmluva neobsahuje jednu z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to konkrétne náležitosť v zmysle § 4 ods. 2 písm. k) predmetného zákona v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, t.j. priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, čo má za následok, že v zmysle § 4 ods. 3 písm. b) druhá veta zákona č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ si v súdnej veci uplatnil iba istinu, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou pôvodne poskytnutého úveru, t.j. sumy 690,43 eur a súčtu všetkých zaplatených splátok vo výške 281,92 eur, keďže navrhovateľ si v súdnej veci neuplatnil žiadne zmluvné úroky ani príslušné dohodnuté sankcie a poplatky, nemala vyššie uvedená absencia údaju o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov vplyv na dôvodnosť navrhovateľom uplatnenej istiny v súdnej veci, keďže navrhovateľ sa v súdnej veci domáhal ako už bolo vyššie uvedené, iba nezaplatenej časti reálne poskytnutej istiny úveru odporkyňi, bez uplatnenia akýchkoľvek poplatkov, úrokov, resp. iných sankcií. Na základe uvedeného súd potom návrhu na začatie konania v celom rozsahu vyhovel.

Súd súčasne priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 408,51 eur od 21.01.2011, t.j. odo dňa nasledujúceho po splatnosti poslednej dohodnutej splátky úveru; (v zmysle zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa posledná t.j. 35-ta splátka predmetného úveru stala splatnou dňa 20.01.2011) až do zaplatenia, keď uplatnená výška úrokov z omeškania zodpovedá zákonnej úprave § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Zb. v znení účinnom do 31.01.2013.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal navrhovateľovi, ktorý mal vo veci plný úspech, právo na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie a bránenie práva proti odporkyňi, ktorá nemala vo veci úspech ani len čiastočný.

Účelne vynaložené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania vo výške 24,-eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 90,43 eur, ktoré boli priznané v súlade s ustanoveniami Vyhlášky MŠSR č. 655/2004 Z.z. (ďalej len „Vyhlášky“) nasledovne: za jeden úkon

právnej služby prislúcha právnomu zástupcovi navrhovateľa odmena vo výške 29,87 eur (§ 10 ods. 1 Vyhlášky), potom za dva úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie návrhu na začatie konania na súd), t.j. 2 x 29,87 eur, čo predstavuje sumu 59,74 eur. V súlade s § 15 ods. 1 v spojení s § 16 ods. 3 Vyhlášky, právnomu zástupcovi navrhovateľa prislúcha náhrada hotových výdavkov v súvislosti s dvoma úkonmi právnych služieb vykonanými v roku 2013 vo výške 2 x 7,81 eur, t.j. spolu 15,62 eur. V súlade s § 18 ods. 3 Vyhlášky, podľa ktorého sa zvyšuje odmena a náhrady podľa Vyhlášky o DPH vo výške 20 %, súd priznal navrhovateľovi DPH z odmeny a z tzv. režijných paušalov k jednotlivým úkonom právnych služieb vo výške 15,07 eur (t.j. 20 % zo sumy 75,36 eur).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline, písomne, v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.